

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1241/2018
14.11.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у саизвршилаштву у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 968/18 од 26.10.2018. године, поднетом против правноснажног решења Апелационог суда у Београду Кж бр. 613/18 од 12.07. 2018. године, у седници већа одржаној дана 14. новембра 2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.968/18 од 26.10.2018. године, **УКИДА** решење Апелационог суда у Београду Кж бр. 613/18 од 12.07. 2018. године и предмет враћа Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.318/15 од 24.02.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у саизвршилаштву у вези члана 61. и члана 33. Кривичног законика, а окривљена ББ оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у саизвршилаштву у вези члана 33. КЗ. За наведена кривична дела, окривљенима су применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречене условне осуде, и то тако што је окривљеном АА утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца, а окривљеној ББ казна затвора у трајању од једне године, те одређено да се ове казне неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учине нова кривична дела.

Истом пресудом, усвојен је имовинскоправни захтев оштећеног ВВ, па су окривљени АА и ББ обавезани да оштећеном на име материјалне штете солидарно плате износ од 20.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења. Истовремено, окривљени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате износе од по 98.500,00 динара, те на име

паушала износе од по 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр.216/2017 од 09.03.2017. године, усвајањем жалбе браниоца окривљене ББ – адвоката Милоша Мандића, укинута је пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.318/15 од 24.02.2016. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновљеном првостепеном поступку, пресудом Основног суда у Ваљеву К бр.151/17 од 21.02.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у саизвршилаштву, у вези члана 33. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Ставом два исте пресуде, делимичним усвајањем имовинскоправног захтева оштећеног ВВ, окривљени АА је обавезан да оштећеном на име материјалне штете плати износ од 15.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док је оштећени за вишак преко досуђених 15.000,00 динара а до тражених 20.000,00 динара упућен на грађанску парницу, а ставом три окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 199.375,00 динара, те да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Ставом четири исте пресуде, окривљени АА и ББ су на основу члана 421. став 1. тачка 2) и члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођени од оптужбе да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, а ставом пет одређено је да трошкови кривичног поступка у односу на окривљену АА падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 613/2018 од 12.07.2018. године, усвајањем жалби Основног јавног тужиоца у Ваљеву и браниоца окривљеног АА –адвоката Зорана Павловића, укинута је пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.151/17 од 21.02.2018. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз бр.968/18 од 26.10.2018. године, само против решења Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 613/2018 од 12.07.2018. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 455. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање о изјављеним жалбама.

Врховни касациони суд доставио је по примерак захтева за заштиту законитости браниоцима окривљених, сходно одредби члана 488. став 1. Законика

о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним решењем против ког је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је решењем Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 613/2018 од 12.07.2018. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 455. став 2. ЗКП.

Одредбом члана 455. став 2. ЗКП прописано је да ће другостепени суд сам пресудити ако је у истом предмету првостепена пресуда већ једанпут укидана.

Дакле, цитираном законском одредбом предвиђено је ограничење општег овлашћења другостепеног суда из става 1. истог члана, у погледу одлука које тај суд може донети приликом решавања о жалби против пресуде, и то у односу на овлашћење другостепеног суда да укине првостепену пресуду и упутити предмет првостепеном суду на поновно суђење, обзиром да према цитираној законској одредби такву одлуку другостепени суд не може донети у процесној ситуацији када је у истом предмету већ једанпут укинута првостепена пресуда.

Одредба члана 455. став 2. ЗКП представља „процесну“ забрану за другостепени суд да поново укине првостепену пресуду у предмету у коме је првостепена пресуда већ једанпут укинута, што истовремено значи да ни првостепени суд не може у истом предмету трећи пут водити првостепени поступак.

Сходно наведеном, у конкретној процесној ситуацији, у којој је ожалбена пресуда Основног суда у Ваљеву К бр.151/17 од 21.02.2018. године донета у поновљеном поступку, након укидања раније донесене првостепене пресуде (Основног суда у Ваљеву К бр.318/15 од 24.02.2016. године), другостепени суд – Апелациони суд у Београду је био дужан да у смислу одредбе члана 446. став 1. – 4. ЗКП, те одредаба чланова 449. и 450. ЗКП, одржи претрес или да у седници већа донесе мериторну одлуку поводом изјављених жалби.

Како другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду укинуо решењем Кж бр.613/18 од 12.07.2018. године, то је поновним укидањем првостепене пресуде учинио повреду кривичног закона, конкретно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 455. став 2. ЗКП на штету окривљених који имају право да се поступак против њих заврши у разумном року и да одлуку донесе законом одређени суд, у конкретном случају Апелациони суд у Београду, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо правноснажно решење Апелационог суда у Београду Кж бр.613/18 од 12.07.2018. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање о изјављеним жалбама, у смислу разлога изнетих у овој пресуди.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.